

Intr.
1.



G Aude- ámus

digesto minimo di
cantogregoriano
per uso del
corosaraceni
roma
MMI

Cura et studio
joseph cantoris

PROCÉMIUM.

Gregoriani cantus duas jam sunt in usu notationes : 1^o altera antiquior, quae quadrata dicitur : 2^o altera recentior. Vides utramque infra.

Necessæ est autem musicæ quacilibet notatio melos rhythmanque significet. Neumæ igitur, quam gravi aut acuta voce sonus proferri debent; rhythmica vero signa, quanto tempore notulae teneantur, et quonam rhythmino curso incedat melos, significant.

1. — De figuris melodicis, seu neumis.

1^o De notularum et neumarum forma.

A. — NOTÆ SIMPLICES.

a. Punctum quadratum	■	d. Apostropha	— —
b. Punctum inclinatum	•	e. Oriscus	— —
c. Virga	—	f. Quillisma	— —

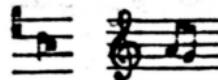
Quæ omnes notæ idem valent, et in recentiore notatione notula  significari possunt.

B. — NEUMAE DUARUM NOTARUM.

Pes seu Podatus

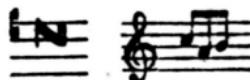


Clivis

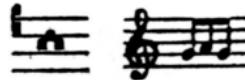


C. — NEUMAE TRIUM NOTARUM.

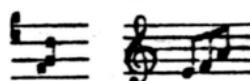
Porrectus



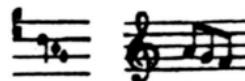
Torculus



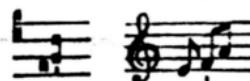
Scandicus



Climacus

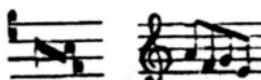


Salicus

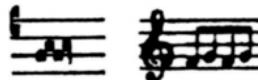


D. — NEUMAE QUATUOR NOTARUM ET AMPLIUS.

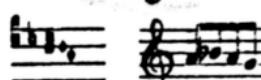
Porrectus
flexus



Torculus
resupinus



Pes subtil-
punctis



Climacus
resupinus



E. — NEUMAE SEMIVOCALES SEU LIQUESCENTES.

<i>Epiphonus,</i> seu <i>Podatus</i> <i>liquescens</i>		<i>Torculus</i> <i>liquescens</i>	
<i>Cephalicus,</i> seu <i>Clivis</i> <i>liquescens</i>		<i>Ancus,</i> seu <i>Climacus</i> <i>liquescens</i>	

2° De notarum duratione et momento.

Omnes simplices gregorianae notulae, cujuscumque sint formae, sive singulæ sive in neumis agglutinatae, idem valent ac « tempus primum et indivisible » (πρώτος χρόνος, apud Graecos) :

Haec notio de « temporis primi » definita duratione maximi refert, cum in ea tamquam in fundamento suo firmetur rythmus.

Duo sunt vero signa quibus *punctum* et *virga* protrahuntur.

a) *Punctum-mora* (·) eam quam immediate sequitur notulam firme duplicat :

b) *Transversum episema* (-), quod simplicem notulam vel etiam neumam afficere potest, notulam vel singulas hujus neumae notulas pauculum producendas esse indicat, quin duplicantur.

Quando transversum episema ultimam vel ultimas incisi aut membra notulas afficit, protractionis et morae unice est signum; si vero notulam vel neumam intra incisi aut membra trahit, plerumque affectus animi aliquantula soni protractione significat.

Ex seipsis, nec punctum-mora nec transversum episema intensitatem soni indicant.

N. B. — *Rectum episema* (=) nullatenus ad durationem nec ad intensitatem ex seipso attinet, sed est mere signum, typis quidem usurpatum quoties expedit, ad rhythmi divisionem seu rhythmicum ictum, de quo dicitur infra, designandum.

3° De quibusdam praecedentibus signis notatione dignis.

1° *Virga*, cum geminatur, quod sibi accedit, *bivirga* vocatur, et in recentiore notatione notula · significatur, aut duabus notulis sic inter se agglutinatis :

E. — NEUMAE SEMIVOCALES SEU LIQUESCENTES.

<i>Epiphonus,</i> seu <i>Podatus</i> <i>liquescens</i>			<i>Torculus</i> <i>liquescens</i>
<i>Cephalicus,</i> seu <i>Clavis</i> <i>liquescens</i>			<i>Ancus,</i> seu <i>Climacus</i> <i>liquescens</i>

2° De notarum duratione et momento.

Omnes simplices gregorianaæ notulae, cuiuscumque sint formæ, sive singulae sive in neumis agglutinatae, idem valent ac « tempus primum et indivisibile » ($\pi\rho\omega\tau\alpha\gamma\rho\omega\kappa$, apud Graecos) :  scilicet in recentioris musices notatione. Haec notio de « temporis primi » definita duratione maximi resert, cum in ea tamquam in fundamento suo firmetur rythmus.

Duo sunt vero signa quibus *punctum* et *virga* protrahuntur.

a) *Punctum-mora* (•) eam quam immediate sequitur notulam firme duplicat :



b) *Transversum episema* (-), quod simplicem notulam vel etiam neumam afficere potest, notulam vel singulas hujus neumae notulas paululum producendas esse indicat, quin duplicantur.



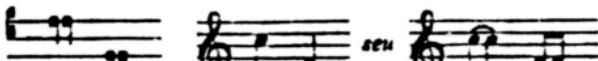
Quando transversum episema ultimam vel ultimas incisi aut membra notulas afficit, protractionis et morae unice est signum; si vero notulam vel neumam intra incisi aut membra tramitem afficit, plerumque affectus animi aliquantula soni protractione significat.

Ex seipsis, nec punctum-mora nec transversum episema intensitatem soni indicant.

N. B. — *Rectum episema* (=) nullatenus ad durationem nec ad intensitatem ex seipso attinet, sed est mere signum, typis quidem usurpatum quoties expedit, ad rhythmi divisionem seu rhythmicum ictum, de quo dicitur infra, designandum.

3° De quibusdam praecedentibus signis notatione dignis.

1° *Virga*, cum geminatur, quod sepius accidit, *bivirga* vocatur, et in recentiore notatione notula  significatur, aut duabus notulis sic inter se agglutinatis :



Ave Maria. *

1.

A

-ve Ma-ri- a, * grá-ti- a pléna, Dóminus técum,

benedicta tu in mu-li- é-ribus, et benedictus fructus vén-
 tris tú- i, Jésus. Sáncta Ma-ri- a, Máter Dé- i, óra pro
 nó-bis pecca-tóribus, nunc et in hó- ra mórtis nóstrae. Aímen.

XI. — In Dominicis infra annum.

(Orbis factor)

(x) XIV-XVI. s.

1.

K

Y-ri- e * e- lé- i-son. ij. Chríste

e-

lé- i-son. ij. Ký-ri- e e- lé- i-son. ij. Ký-

ri- e

* e- lé- i-son.

x. s.

2.

G

Ló-ri- a in excélsis Dé- o. Et in térra pax ho-

Ad Missam.

Intr.

1.

G

Aude- ámus * ómnes in Dó- mi- no, dí- em

féstum ce-le-brántes sub honó- re Ma-rí-ae Vírgi- nis :

de cújus sol-emni-tá- te gáudent An-ge- li, et

colláu- dant Fí- li- um Dé- i. Ps. Eructávit cor mé- um

vérbum bó-num : * dí-co égo ópe-ra mé-a ré- gi. Gló-

ri- a Pátri. Eu ou a e.

Non repetitur Alleluia. sed statim dicitur :

Séq.

1.

V

Ictimae paschá-li láudes * fímmolent Christi- áni.

Agnus redémit óves : Christus ínnocens Pátri reconcili-

li- ávit peccatóres. Mors et ví-ta du-élo conflixére mirán-

do : dux ví-tae mórtu-us, régnat ví-vus. Dic nóbis Marí- a,

quid vidísti in ví-a? Sepúlcrum Chrísti vivéntis, et gló-

ri-am vídi resurgéntis : Angélicos téstes, sudá-ri-um, et

véstes. Surréxit Christus spes mé- a: praecédet sú-os in Ga-

lilaé- am. Scímus Chrístum surrexísse a mórtu- is vere :

tu nóbis, víctor Rex, mi-se-ré-re. Amen. (Alle-lú-ia.)

Seq.

1.

V

Eni Sáncte Spí- ri-tus, Et emít-te caé- li-tus Lú-

cis tú-ae rá- di- um. 2. Véni pá-ter páuperum, Véni dá-tor

mú- nerum, Véni lúmen cór-di- um. 3. Conso-látor ópti-

me, Dúlcis hóspes á-nimae, Dúlce refrigé- ri-um. 4. In
 labóre réqui-es, In aéstū tempé-ri- es, In flétu so-lá-
 ti-um. 5. O lux be- a-tíssima, Réple córdis íntima Tu- ó-
 rum fidé- li-um. 6. Sine tú-o númere, Ni-hil est in hó-
 mine, Ni-hil est innó- xi-um. 7. Láva quod est sórdidum,
 Ríga quod est á-ridum, Sána quod est sáuci-um. 8. Flécte
 quod est rígidum, Fóve quod est fri-gidum, Rége quod est
 dévi-um. 9. Da tú-is fidé-libus. In te confidéntibus, Sá-
 crum septená-ri-um. 10. Da virtú-tis mé-ri-tum, Da sa-lú-
 tis éxi-tum, Da perénne gáudi-um. Amen. (Alle-lú-ia.)
Haec Sequentia dicitur quotidie usque ad sequens sabbatum inclusive.

Hymn.

A

-ve má-ris stélla. Dé-i Má-ter álma. Atque

semper Virgo, Fé-lix caéli pórtæ. 2. Súmens filud

Ave Gabri-é-lis ó-re, Fúnda nos in páce,

Mú-tans Hévae nómen. 3. Sólve víncla ré-is, Pró-fer

lúmen caéccis : Má-la nóstra pélle, Bóna cúncta pó-

sce. 4. Mónstra te ésse mátre-m : Súmat per te pré-ces,

Qui pro nóbis ná-tus, Tú-lit ésse tú-us. 5. Vírgo singu-

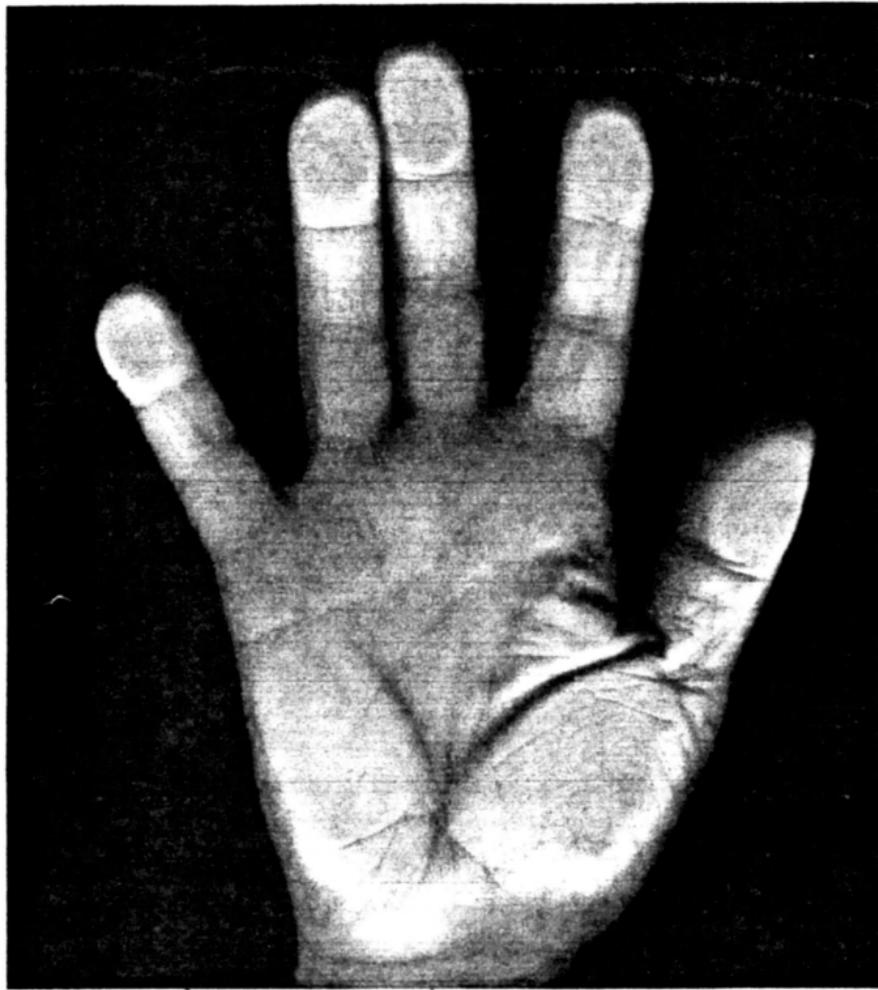
lá-ris, Inter ómnes mí-tis, Nos cùlpis so-lú-tos,

Mí-tes fac et cástos. 6. Ví-tam praésta púram, l-ter pá-

ra tú-tum : Ut vidéntes Jésum, Semper collaetémur.

7. Sit laus Dé-o Pátri, Súmmo Chrísto dé-cus, Spi-rí-

tu-i Sáncto, Tríbus hónor únus. Amen.



24/W - 4/II

*Cantoris dextera manus
super speculum*